

LA PORTADA D'AIGUA DE LA LLOSA DEL CAVALL: EL REPARTIMENT DE COSTOS I LA GOVERNANÇA DE L'AQUÍFER

PAU ORTÍNEZ MARTÍ

En l'article «La portada d'aigua de la Llosa del Cavall: una oportunitat per a l'aquífer Carme-Capellades», del número anterior de la *Revista d'Igualada*, vam analitzar la incidència de la connexió de diversos municipis de l'Anoia a l'ens d'abastament Aigua Ter-Llobregat (ATL) en l'estat de l'aquífer. L'objectiu de l'article era analitzar si seria suficient per recuperar els nivells piezomètrics de l'aquífer i defensar que, si bé la resposta no és senzilla, la portada d'aigua de la Llosa del Cavall constitueix una oportunitat per recuperar els nivells piezomètrics del Carme-Capellades. Per contextualitzar l'esdeveniment, descrivíem el funcionament de l'aquífer, l'evolució històrica de l'abastament d'aigua d'Igualada i l'entorn durant els segles XIX i XX, abans d'analitzar en dos àmbits:

—La incidència de la connexió a ATL en les extraccions: identificàvem els municipis que podien connectar-se a ATL, quin percentatge d'extraccions de l'aquífer podien substituir i els factors per determinar el percentatge de cada font d'abastament.

—L'impacte del canvi climàtic en la capacitat de recàrrega: exposàvem les projeccions del Servei Meteorològic de Catalunya per a la temperatura i la precipitació i, com a conseqüència, a la pluviometria a la zona de recàrrega i al percentatge d'infiltració a l'aquífer.

En el present article, la nostra atenció se centra en dos aspectes claus de la governança de l'aquífer: el repartiment de costos i la participació pública.

La Directiva Marc de l'Aigua (DMA), aprovada el 2000, és el marc comunitari d'actuació en la política d'aigües i ha establert uns principis claus per a la protecció de totes les aigües de l'àmbit europeu. Aquesta directiva estableix diversos principis per a la gestió i l'ús sostenible de les aigües i aquest article n'analitza dos: el principi de plena recuperació dels costos dels serveis i el principi de participació pública i transparència en les polítiques de l'aigua.

El nostre objectiu és determinar el repartiment de costos econòmics de l'abastament d'aigua en alta dels municipis que es proveeixen de l'aquífer i la governança per garantir-ne la protecció. En definitiva, respondre dues preguntes que de forma informal podríem resumir en:

—«I això, qui ho paga?»: com es reparteixen els costos econòmics de la connexió dels municipis que es proveeixen de l'aquífer a l'ens d'abastament ATL.

—«I aquí, qui mana?»: quins actors intervenen i de quina manera en la governança de l'aquífer.

EL REPARTIMENT DE COSTOS

Malgrat que la factura de l'aigua és molt més clara que la factura elèctrica, la majoria d'usuaris desconeix quins conceptes i quin preu paga per l'aigua que consumeix. El preu mitjà domèstic de la factura de l'aigua per un consum de 12 m³/mes (amb IVA), segons l'*Informe anual del preu de l'aigua*

a Catalunya,¹ és de 2,415 €/m³. La factura inclou un preu per l'aigua subministrada —amb una part fixa i una de variable en funció del consum—, la quota del comptador, el cànon de l'aigua —per cobrir els costos de depuració i que és directament proporcional al consum— i els impostos associats (IVA). Els ingressos de la factura serveixen per cobrir les despeses associades al subministrament de l'aigua: consum de materials, costos de personal, costos d'inversió... i també els costos econòmics per la captació o compra de l'aigua que subministra a la xarxa de distribució.

La connexió de diversos municipis de l'Anoia a l'ens d'abastament en alta Aigua Ter Llobregat incidirà, precisament, en els costos econòmics associats a l'aigua a subministrar. La tarifa de l'aigua d'Igualada, Vilanova del Camí, Santa Margarida de Montbui, Capellades, la Torre de Claramunt, Òdena, la Pobla de Claramunt, Cabrera d'Anoia i Vallbona d'Anoia, fins ara només incloïa les despeses per la captació i el tractament de l'aigua subministrada. Les actuacions per la captació i el tractament inclouen el bombament de l'aigua subterrània i el seu tractament per garantir que compleix el real decret 140/2003 pel qual s'estableixen els criteris sanitaris de la qualitat de l'aigua de consum humà. Actualment, els costos econòmics corresponen a:

—Costos associats a la captació: despeses energètiques dels equips de bombament dels pous, despeses de manteniment dels pous i personal, entre d'altres despeses. Els costos econòmics estaran condicionats pel cabal, la potència de l'equip de bombament, la profunditat de l'aigua, la diferència de cotes entre la captació i el dipòsit d'emmagatzematge, entre d'altres.

—Costos associats al tractament: despeses energètiques dels equips de tractament, subministrament de productes pels equips de tractament (oxidant, coagulant...), despeses dels equips de

mesura i dosificació de clor i personal, entre d'altres despeses. Els costos econòmics estaran condicionats per les característiques de l'aigua captada, la tipologia dels equips de tractament i la dosificació de productes necessària.

L'autor de l'article no disposa d'informació dels costos econòmics associats a les despeses de captació i tractament dels nou municipis que fins ara s'abastien exclusivament amb aigua de l'aqüífer.

EL PREU DE L'AIGUA D'ATL

La compra d'aigua de l'ens d'abastament d'aigua en alta Aigua Ter Llobregat es regeix per les tarifes que aprova el consell d'administració de l'ACA. Els ajuntaments que signin el conveni de connexió del municipi a Aigua Ter Llobregat esdevindran usuaris i hauran de regir-se per les normatives tècniques i econòmiques establertes per l'ens d'abastament en alta. La tarifa en vigència estableix per als usuaris dos costos econòmics:

—La tarifa de subministrament: és una quantitat econòmica per volum d'aigua subministrada (€/m³) igual per a tots els usuaris

—La quota fixa regional: és una quantitat econòmica específica per a cada usuari en funció de diferents característiques (nombre d'habitants, consum, característiques de la canalització...)

El preu de la tarifa de subministrament, aprovada el 29 de desembre de 2016, és de 0,13558 €/m³.

Malgrat no disposar d'informació dels costos econòmics per la captació i tractament de l'aigua de l'aqüífer, és probable que els municipis tinguin uns costos econòmics inferiors de la tarifa de subministrament establerta per Aigua Ter Llobregat. Les característiques de l'aigua de l'aqüífer requereixen realitzar tractaments que tenen costos econòmics baixos, en comparació amb els tractaments que requereixen aigües subterrànies que poden presentar majors problemes en alguns paràme-

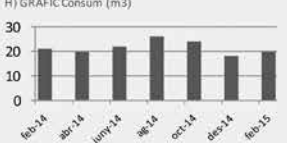
1. Informe anual del preu de l'aigua a Catalunya de l'any 2020, Agència Catalana de l'Aigua (ACA), 2021.

Agència Catalana de l'Aigua

EXEMPLE DE FACTURA DE L'AIGUA
19 d'octubre de 2015/ factura tipus de l'aigua

exemple de factura de l'aigua

a) LOGO Denominació entitat subministradora: CIF: Domicili Fiscal:										
c) DADES DE FACTURACIÓ Número de la factura: XXXXXXXX Data d'emissió: Període de facturació:	e) Nom: Adreça comunicació:									
d) DADES DEL CONTRACTE Número de contracte: XXXXXXXX NIF: Nom: Domicili subministrament:										
e) DADES DE PAGAMENT Forma de pagament: Entitat bancària: Núm. de compte: Data de venciment:										
g) RESUM FACTURA Període de consum: Consum (m3):	f) DADES DE CONSUM D'AIGUA <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr> <th>consum</th> <th>data</th> <th>tipus</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Lectura inicial</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Lectura final</td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	consum	data	tipus	Lectura inicial			Lectura final		
consum	data	tipus								
Lectura inicial										
Lectura final										
SUBMINISTRAMENT D'AIGUA: XX,XX € CÀNON DE L'AIGUA: XX,XX € CLAVEGUERAM: XX,XX € IVA: XX,XX € TOTAL A PAGAR: XX,XX €										
h) GRÀFIC Consum (m3) 										
i) OBSERVACIONS El consum mitjà diari és de XX litres La despesa mitjana diària és de XX €.										

	Volum (m3)	Preu unitari (€/m3)	Import (€)	IVA
J) DETALL DE LA FACTURA				
SUBMINISTRAMENT D'AIGUA:	XXX	XX,XX	XX,XX	%
Quota de servei				
Consum				
	Tram I			
	Tram II			
	Tram III			
<i>Normativa: Bono social, Ampliació de tram, Míims de facturació</i>				
CÀNON DE L'AIGUA:	XXX	XX,XX	XX,XX	%
	Tram I			
	Tram II			
	Tram III			
	Tram IV			
<i>Normativa: Bono social, Ampliació de tram, Míims de facturació</i>				
CLAVEGUERAM:	XXX	XX,XX	XX,XX	%
	Tram I			
	Tram II			
<i>Normativa: Bono social, Ampliació de tram</i>				
IVA			XX,XX	
TOTAL A PAGAR			XX,XX	

k) INFORMACIÓ PER AL CONSUMIDOR

l) SERVEI D'ATENCIÓ al client

m) TELÈFON D'AVARIES

www.gencat.cat/aca

tres (com nitrats, sulfats, clorurs...). Així doncs, és probable que els ajuntaments o les empreses que gestionin el servei hagin d'assumir uns costos econòmics com a conseqüència de la connexió a ATL i que tinguin una repercussió en la factura.

Per poder estudiar quin impacte tindrà la connexió en la factura d'aigua que paguen els habitants de l'Anoia és necessari que els ajuntaments dels nou municipis realitzin un estudi de tarifes per determinar els ingressos i les despeses econòmiques del servei d'abastament domèstic d'aigua. La revisió de la tarifes és responsabilitat del municipi, ja que és el titular del servei, però la modificació o aprovació dels estudis de

les tarifes del servei correspon a la Comissió de Preus de Catalunya, un òrgan col·legiat que té per finalitat l'exercici de les funcions d'intervenció de serveis municipals. En tot cas, la revisió de les tarifes és una oportunitat no només per incorporar els costos econòmics associats a la compra d'aigua en alta, sinó també per revisar que les tarifes d'aigua que es paguen als nou municipis es corresponen amb les despeses del servei, que els ingressos serveixen per cobrir les despeses i, en el cas de gestió indirecta, per conèixer els beneficis econòmics de les empreses gestores del servei. La revisió de les tarifes dels municipis és una mesura en la línia de l'article 9 de la Directriu Marc de

l'Aigua,² que estableix el principi de recuperació de costos en els serveis del cicle de l'aigua com a element per millorar l'eficiència econòmica en l'ús de l'aigua i, consegüentment, afavorir l'estalvi i millorar les condicions del medi ambient.

LA GOVERNANÇA

La disponibilitat d'aigua de dues fonts d'abastament, les extraccions de l'aqüífer Carme-Capellades i l'ens d'abastament Aigües Ter Llobregat, obligaran a establir unes normatives d'explotació i un organisme de control per utilitzar uns criteris compartits en la governança de les fonts d'abastament. La governança tindrà especial importància per determinar el repartiment de costos econòmics que suposa la connexió a Aigües Ter Llobregat i l'impacte en les tarifes d'aigua dels municipis de la comarca. L'objectiu de l'article és, doncs, una primera aproximació per definir les conseqüències de la portada d'aigua de la Llosa del Cavall en l'estat de l'aqüífer i en la governança de l'abastament d'aigua en alta de l'Anoia.

El 2003, per garantir la protecció i la bona gestió de l'aqüífer —que feia dos anys havia estat declarat sobreexplotat— i per complir el decret 328/1988, el consell d'administració de l'ACA aprova la constitució i els estatuts de la Junta Central d'Usuaris de l'Aqüífer Carme-Capellades (JCUACC). El 2006, el *Pla d'Ordenació d'Extraccions* estableix el règim d'explotació d'un aqüífer declarat sobreexplotat i planteja l'aportació de cabals externs per resoldre els dèficits locals: la connexió d'Aigües Ter-Llobregat (ATL) des de la Llosa del Cavall fins a l'Anoia. En la mateixa reunió, el consell d'administració de l'ACA establí diferents mesures: la constitució d'un Consorci per l'abastament en alta a tota la comarca, per governar totes les masses d'aigua (les captacions

de l'aqüífer Carme-Capellades i la compra en alta de l'ens d'abastament Ter-Llobregat) i l'elaboració d'un Pla Director per al Consorci.

EL PLA DE GESTIÓ COORDINADA

En el Pla d'Ordenació d'Extraccions de l'aqüífer Carme-Capellades, el plantejament queda recollit així:

—la necessitat d'un Pla director d'usos de l'aigua a l'àmbit abastat actualment per l'aqüífer, que gestioni tant els recursos propis com externs i els no convencionals

—la constitució d'una entitat de gestió dels recursos locals i externs que incorpori els òrgans de gestió que s'esmenten en aquest Pla d'ordenació

Per complir els requeriments del POE, el 2007, es redacta un «Avantprojecte d'estatuts del Consorci per la gestió de l'abastament d'aigua dels municipis abastats per l'aqüífer Carme-Capellades i la xarxa regional d'abastament d'Aigües Ter-Llobregat» que va quedar només en un esborrany. El document definia els integrants del Consorci, que havia d'incloure alguns ajuntaments de la comarca, el Consell Comarcal de l'Anoia, la JCUACC i altres entitats, els seus objectius, potestats, l'organització del consorci, la gestió dels seus serveis, el finançament, el personal i el règim jurídic. El primer intent de creació de l'ens d'abastament en alta va ser avortat i, des de llavors, no hi ha hagut cap més intent ferm per a la creació de l'ens d'abastament en alta.

En el document EPTI,³ l'aqüífer Carme-Capellades és la massa d'aigua més citada de l'apartat 5.8. *Sobreexplotació de les aigües subterrànies* i és especialment interessant analitzar les idees que es proposen per ser debatudes en el tercer cicle de

2. *La Directiva Marc de l'Aigua a Catalunya. Conceptes, reptes i expectatives en la gestió dels recursos hídrics*, Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible, 2006, p. 21.

3. Esquema Provisional dels Temes Importants al Districte de conca fluvial de Catalunya per a la revisió del Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya i del seu Programa de mesures per al període 2022-2027, Agència Catalana de l'Aigua (ACA), octubre 2019.

planificació hidrològica. Les mesures a estudiar proposades a l'EPTI que ja s'apliquen a l'aqüífer són:

—Ordenament de les extraccions i constitució d'òrgans de gestió locals (comunitat d'usuaris): la constitució de la JCUACC ja va constituir, en si mateixa, un òrgan de gestió local de l'aqüífer.

—Aportacions externes (xarxes en alta, dessaladores, aigües regenerades...): en aquest cas seria la connexió a la xarxa en alta d'ATL.

—Possibilitats d'aplicació cànon captacions aigües subterrànies: la JCUACC estableix una quota econòmica per a cada un dels usuaris que extreuen aigua de l'aqüífer.

Tenint en compte que algunes de les idees a estudiar no poden ser aplicades al Carme-Capellades, l'única de les idees de l'EPTI a considerar és la definició d'un Pla de gestió coordinada de les extraccions de l'aqüífer. En el document més recent de referència, el Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya 2016-2021 estableix a l'art. 31.4 de l'apartat de determinacions normatives defineix l'assignació i reserva de recursos al sistema Ter-Llobregat per a aquells abastaments que disposin d'una font de subministrament d'aigua subterrània pròpia i una altra provinent de la xarxa d'abastament en alta. En el cas de l'aqüífer Carme-Capellades, les regles d'explotació coordinada determinen les extraccions màximes anuals a l'aqüífer Carme-Capellades:

L'ÒRGAN DE GOVERNANÇA

El Pla d'Ordenació d'Extraccions estableix la necessitat de constituir una entitat per a la gestió dels recursos locals i externs, i en aquest sentit hi ha diferents possibilitats per garantir una bona governança:

—Constituir un consorci per a la gestió i/o governança de l'abastament d'aigua.

—Delegar les competències a una administració supramunicipal (Consell Comarcal de l'Anoia).

—Crear una comissió de seguiment del compliment de les regles d'explotació.

—Ampliar l'abast de les responsabilitats de la JCUACC.

La creació d'un consorci per a la gestió de l'abastament és l'opció que preveia l'ACA en el POE i que es va intentar l'any 2007 amb la redacció de l'esborrany de l'*Avantprojecte d'estatuts de consorci per a la gestió de l'abastament d'aigua dels municipis abastats per l'aqüífer Carme-Capellades i la xarxa regional d'abastament d'ATL*, que no va arribar mai a ser signat pels municipis implicats. En comarques similars a l'Anoia, hi ha organismes que gestionen i/o governen l'abastament de diferents municipis, com és el cas del Bages (sistema d'abastament d'aigua en alta Bages-Llobregat), la Segarra (Gestió d'Aigües de la Segarra) i el Baix Ter (Junta Central d'Usuaris d'Aigües del Baix Ter). Un

TER LLOBREGAT (SUPERFICIAL; HM ³ VOLUM EMBASSAT)	SITUACIÓ DE L'AQÜÍFER CARME I CAPELLADES (SUBTERRÀNIA) NIVELL PIEZOMÈTRIC DEL PIEZÒMETRE CARME-CEMENTIRI (M.S.N.M.)			
	> 335	335-329	329-323	<323
> 240	5,5	3,2	2,8	1,7
240-145		4,5	3,2	2,8
145-100		5,5	4,5	3,2
< 100		5,5	5,5	4,5

Esquema Provisional dels Temes Importants al Districte de conca fluvial de Catalunya per a la revisió del Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya i del seu Programa de mesures per al període 2022-2027, Agència Catalana de l'Aigua (ACA), octubre 2019

bon exemple d'organisme centrat en la governança és la Junta Central d'Usuaris d'Aigües del Baix Ter, un cas de referència per la participació de tots els municipis i usuaris que en formen part.

La delegació de les competències de la governança de l'abastament al Consell Comarcal de l'Anoia és una opció difícil per diferents motius: la manca de personal tècnic especialitzat, la manca d'experiència en la gestió i governança... Malgrat que el Consell Comarcal va impulsar, durant un període, projectes d'abastament a la comarca (Òdena, Santa Maria de Miralles...), els municipis fa anys que han assumit la titularitat del servei. Malgrat que en alguns casos el Consell Comarcal assumeix la titularitat de serveis municipals, com la recollida de residus de diferents municipis, en el cas de l'abastament d'aigua en alta de l'Anoia és una possibilitat que no es contempla.

El Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya 2016-2021 estableix en l'art. 31.5 de l'apartat de determinacions normatives, el criteri per fer seguiment del compliment de les regles d'explotació coordinada de l'aqüífer. El Pla determina que, per fer seguiment del compliment de les regles d'explotació coordinada, es pot crear una comissió de seguiment integrada per representants de l'ACA i de les persones usuàries per adaptar l'explotació a les noves situacions en què es trobin el sistema Ter-Llobregat i els nivells piezomètrics. Cal remarcar que la creació de la comissió de seguiment que exposa l'article no és una obligació, sinó una possibilitat i que, en el cas de l'aqüífer Carme-Capellades, no s'ha creat una comissió de seguiment.

La darrera opció seria ampliar l'abast competencial de la Junta Central d'Usuaris de l'Aqüífer Carme-Capellades (JCUACC) perquè assumeixi les decisions que tindria la comissió de seguiment anteriorment comentada. La JCUACC és un entitat que ha realitzat amb gran eficiència les seves responsabilitats durant anys, amb un treball tècnic de gran qualitat, amb independència de partits polítics i amb un gran reconeixement per part de tots els

ajuntaments. La delegació de les competències de la comissió de seguiment hauria d'implicar, també, una dotació econòmica per part de l'ACA, la modificació de les determinacions del Pla de Gestió i dels estatuts de la pròpia JCUACC, entre d'altres decisions.

UNA NOVA GOVERNANÇA DE L'AQUÍFER

La Directiva Marc de l'Aigua estableix el principi de participació pública i de transparència per a la planificació hidrològica i, concretament, estableix tres graus de participació: l'accés i el dret a la informació, el procés de consulta al públic i la participació activa dels usuaris interessats. Per millorar la governança de l'aqüífer Carme-Capellades, la nostra opinió és que seria interessant impulsar canvis en la governança de l'aqüífer i, per això, a continuació s'exposen les propostes següents:

1.- Establir l'obligatorietat de la comissió de seguiment pels aqüífers sobreexplotats.

En el Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya per al període 2022-2027 revisar l'art. 31.5 de l'apartat de determinacions normatives, per establir l'obligació de crear una comissió de seguiment a fi d'adaptar l'explotació a les noves situacions en què es trobi el sistema Ter-Llobregat i els nivells piezomètrics de l'aqüífer. Amb relació a la comissió de seguiment, seria convenient que hi hagués representants de l'Agència Catalana de l'Aigua i de les persones usuàries i, especialment, caldria que tots els ajuntaments que s'abasteixen parcialment o totalment amb aigua de l'aqüífer hi fossin presents.

2.- Disposar d'un control continu de les extraccions dels usuaris de l'aqüífer

Després d'anys de dificultats financeres, l'ACA promou subvencions per realitzar inversions en diferents àmbits, entre els quals per a la millora del control dels cabals subministrats mitjançant la instal·lació de comptadors. Tenint en compte la importància del control en continu de les extraccions d'aigua de l'aqüífer, caldria que l'ACA impulsés una

línia de subvencions per a la instal·lació de comptadors a tots els usuaris d'aqüífers sobreexplotats. La subvenció inclouria la implantació i posada en servei de comptadors a les captacions de tots els usuaris, l'adaptació del sistema de telecontrol dels cabals mesurats i l'adquisició del programari de tractament de dades. La informació en temps reals del consum, més la informació de l'estat del sistema Ter-Llobregat i dels nivells piezomètrics de referència de l'aqüífer, facilitaria a la comissió de seguiment la informació necessària per revisar que es compleixen els acords del pla d'explotació coordinada de l'aqüífer.

3.- Revisió de les regles d'explotació coordinada de l'aqüífer

Les regles d'explotació de l'aqüífer estableixen els volums màxims anuals d'aigua a extreure de l'aqüífer en funció de la situació del nivell piezomètric de l'aqüífer Carme-Capellades i del volum embassat en el sistema Ter-Llobregat. Les

regles d'explotació coordinada no estableixen quines són les condicions que regiran les extraccions dels usuaris i, com a mínim, caldria determinar el percentatge de consum de l'ens d'abastament en alta ATL en funció del nivell piezomètric de l'aqüífer Carme-Capellades i del volum embassat en el sistema Ter-Llobregat. Com vam exposar en l'anterior article, la revisió del Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya per al període 2022-2027 hauria de contemplar una revisió de les regles d'explotació coordinada.

EL REPARTIMENT DE COSTOS I LA GOVERNANÇA: ELS REPTES PENDENTS DE L'AQUÍFER

La connexió de diversos municipis de l'Anoia a l'ens d'abastament en alta Aigua Ter-Llobregat és una oportunitat per recuperar l'estat quantitatiu

de l'aqüífer Carme-Capellades, però alhora planteja reptes. La Directiva Marc de l'Aigua estableix uns principis per a la gestió de masses d'aigua i, en aquest article, hem incidit especialment en dos àmbits: amb relació als costos econòmics de la connexió dels municipis a ATL i a la governança de la massa d'aigua subterrània. Les conclusions que podem extreure de l'anàlisi realitzat en relació al repartiment de costos són:

—Els costos econòmics associats a la captació d'aigua subterrània de l'aqüífer i a la compra d'aigua en alta a l'ens d'abastament Aigua Ter-Llobregat poden ser substancialment diferents, en funció de les característiques del municipi, i en general és previsible que siguin superiors en el cas de la compra d'aigua en alta.

—La revisió de les tarifes d'aigua dels municipis mitjançant un estudi de tarifes és necessària per tal de revisar els ingressos i les despeses previstes per al servei d'abastament d'aigua, tenint en compte els costos econòmics associats a la compra d'aigua en alta.

Les conclusions que podem extreure de l'anàlisi realitzada respecte al repartiment de costos són:

—La normativa que regeix les extraccions de l'aqüífer és el pla de gestió coordinada, que és revisat cada sexenni en el cicle de planificació hidrològica del Pla de Gestió del Districte de conca fluvial de Catalunya.

—Malgrat que en el passat es va estudiar constituir un consorci per a la gestió de l'abastament d'aigua, l'ampliació de les competències de la JCUACC o la creació d'una comissió de seguiment de les regles d'explotació hauria de ser reconegut com l'òrgan de governança de l'aqüífer i comptar, com a mínim, amb representació de l'ACA i els usuaris.

—Per millorar la governança de l'aqüífer, caldria impulsar les propostes que s'exposen en l'article, o altres de similars, per tal d'ampliar les responsabilitats de la JCUACC o de crear la comissió de seguiment, millorar el control del consum i revisar la normativa per establir com apliquen les regles d'explotació als usuaris.

Com a conclusió, la resposta a les preguntes plantejades és que:

—Els costos de la connexió dels municipis a l'ens d'abastament ATL han de ser assumits pels usuaris i, per això, es creu convenient encarregar un estudi de les tarifes de cada municipi per revisar i, si cal, modificar les tarifes d'aigua.

—La legislació estableix la necessitat d'un pla de gestió coordinada i l'ampliació de les responsabilitats de la JCUACC per garantir el seu compliment, però si es vol garantir la preservació de l'aqüífer cal impulsar propostes per a una nova governança de l'aqüífer.

PAU ORTÍNEZ MARTÍ (Igalada 1990) és enginyer d'Obres Públiques en l'especialitat d'hidrologia i màster universitari en Enginyeria de l'Organització (UPC). Exerceix d'enginyer en una empresa especialitzada en el cicle de l'aigua. Ha participat en diferents entitats d'Igalada i és activista per una nova cultura de l'aigua.

